

- utrzymanie w mocy decyzji z dnia 28 stycznia 2015 r., wydanej w pierwszej instancji przez Wydział Unieważnień EUIPO, o odrzuceniu w całości znaku towarowego nr 10 822 013 zgłoszonego przez Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania, jak również postępowania w sprawie unieważnienia oraz postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2017 r. – EKETA/Komisja

(Sprawa T-189/17)

(2017/C 151/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos i S. Paliou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że wystosowane przez Komisję Europejską do EKETA żądanie zwrotu kwoty 64 720,19 EUR odpowiadającej pomocy finansowej otrzymanej przez nią na projekt HUMABIO, które to żądanie figuruje w nocie debetowej nr 3241615288/29 listopada 2016 r., jest bezzasadne w odniesieniu do kwoty 27 830,27 EUR;
- stwierdzenie, że kwota 27 830,27 EUR stanowi koszty kwalifikowalne oraz że EKETA nie jest zobowiązana zwrócić tej kwoty Komisji Europejskiej, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

1. W niniejszej skardze Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (zwane dalej „EKETA”) kwestionuje żądanie wystosowane przez Komisję w drodze noty debetowej nr 3241615288/29 listopada 2016 r. w związku z wykonaniem projektu HUMABIO. Za pomocą tej noty debetowej Komisja zażądała, by EKETA zwróciła część pomocy finansowej otrzymanej na projekt HUMABIO w wysokości 64 720,19 EUR. Sporna wierzytelność została ustalona w wyniku kontroli na miejscu przeprowadzonej przez Komisję Europejską w pomieszczeniach strony skarżącej.
2. W tym kontekście strona skarżąca wnosi do Sądu na podstawie art. 272 TFUE o stwierdzenie, że część wyżej wymienionej kwoty, o której mowa w nocie debetowej, wynosząca 27 830,27 EUR stanowi koszty kwalifikowalne oraz że EKETA nie jest zobowiązana zwrócić owej kwoty Komisji.
3. EKETA utrzymuje, że wyżej wymieniona kwota 27 830,27 EUR składa się z kwalifikowalnych kosztów personelu i kosztów pośrednich, które Komisja błędnie odrzuciła jako koszty niekwalifikowalne. Dopuszczalność kosztów strony skarżącej znajduje potwierdzenie w informacjach, które przekazała ona Komisji Europejskiej podczas kontroli na miejscu i w późniejszej korespondencji oraz które przedkłada ona także Sądowi.